

МЕТАДЫЧНЫЯ РЕКАМЕНДАЦЫІ ПА НАПІСАННІ ІНДЫВІДУАЛЬНЫХ ПРАКТЫЧНЫХ РАБОТ

для студэнтаў дыстанцыйнай формы атрымання адукацыі

Напісанне індывідуальнай практычнай работы з’яўляецца адной з важных форм праверкі ведаў студэнта, атрыманых у курсе «Гісторыя беларускай дзяржаўнасці», дазваляе набыць даследчыцкія навыкі, садзейнічае больш глыбокаму ўсведамленню гістарычных ведаў.

Прапанавана 47 тэм для напісання індывідуальнай практычнай работы (спіс тэм прадстаўлены ніжэй), якія асвятляюць важнейшыя пытанні курса. Тэма выбіраецца студэнтам у адпаведнасці з нумарам яго заліковай кніжкі (па дзвюх апошніх лічбах).

Перш чым пачынаць напісанне работы, неабходна ўважліва вывучыць адпаведныя раздзелы вучэбнай літаратуры. Спіс асноўнай літаратуры можна знайсці ў вучэбнай праграме УВА па вучэбнай дысцыпліне «Гісторыя беларускай дзяржаўнасці». Спіс дадатковай літаратуры можа папаўняцца самім студэнтам.

Індывідуальная практычная работа павінна складацца з уводзін, асноўнай часткі (пры неабходнасці студэнт можа прапанаваць свой план асноўнай часткі работы), кароткага заключэння і спіса выкарыстанай літаратуры.

Ва ўводзінах (1 – 2 старонкі) вызначаецца актуальнасць тэмы, мэты і задачы работы, ключавыя тэрміны і паняцці. Магчыма выдзвіжэнне гіпотэз (адной ці некалькіх).

Пры асвятленні пунктаў асноўнай часткі асноўная ўвага студэнта павінна быць звернута на адпаведнасць зместу назве тэмы індывідуальнай практычнай работы, на паслядоўнае, звязнае, лагічнае выкладанне матэрыяла. **Недапушчальным з’яўляецца спісванне** матэрыяла цэлымі абзацамі, старонкамі. Калі ў рабоце прыводзяцца цытаты, то пры спасылках на крыніцу ў квадратных скобках указваюць нумар, пад якім дадзенае выданне знаходзіцца ў спісе літаратуры, а таксама старонкі, напрыклад, [2, с. 5]. Злоўжываць цытаваннем не рэкамендуецца. Калі ў працэсе работы студэнт сутыкнуўся з рознымі пунктамі погляду на адну праблему, то неабходна іх выкласці і паспрабаваць вызначыць сваю пазіцыю.

У заключэнні студэнтам падводзяцца вынікі работы, робяцца агульныя высновы.

Завяршае індывідуальную практычную работу спіс выкарыстанай літаратуры (падручнікі, манаграфіі, артыкулы, матэрыялы з Інтэрнета), які складаецца ў алфавітным парадку. Наяўнасць спіса літаратуры ў рабоце з’яўляецца **абавязковым**.

Агульны аб’ём работы павінен складаць 10–12 старонак камп’ютарнага набору (памер шрыфта 14 пт, інтэрвал палутарны).

Асноўныя патрабаванні да афармлення:

– на тытульным лісце указваецца прозвішча, імя, імя па бацьку, нумар студэнцкай заліковай кніжкі, курс, група;

– акуратнасць напісання, пажадана без граматычных і сінтаксічных памылак;

– нумарацыя старонак (арабскімі цыфрамі ў правым ніжнім кутку);

– на першай старонцы (2-м лісце) указваецца нумар і назва тэмы, план.

Тытульны ліст першай старонкай не з’яўляецца.

У тым выпадку, калі работа не залічана, неабходна ў адпаведнасці з заўвагамі рэцэнзента ці дапоўніць ужо наяўную інфармацыю, ці выканаць новую работу. У выпадку неабходнасці можна атрымаць кансультацыю ў выкладчыка-рэцэнзента ў дзень яго дзяжурства. Трэба не спазняцца з работай, выканаць яе ў пачатку семестра, каб пры неабходнасці мець час перапрацаваць яе.

Тэмы індывідуальных практычных работ для студэнтаў дыстанцыйнай формы атрымання адукацыі

1. Дзяржаўнасць як сацыяльна-палітычны і культурны феномен.
2. Ключавыя пытанні гісторыі беларускай дзяржаўнасці.
3. Крыніцы па гісторыі беларускай дзяржаўнасці.
4. Агульныя рысы і асаблівасці развіцця Полацкага і Тураўскага княстваў.
5. Дзяржавы-княствы на беларускіх землях у перыяд феадальнай раздробленасці.
6. Агульнаруская ідэя і барацьба за аб’яднанне Русі.
7. Крэўская ўнія і вестэрнізацыя сацыяльна палітычных інстытутаў ВКЛ.
8. Становішча беларускіх зямель у складзе Рэчы Паспалітай.
9. Пытанне дзяржаўнасці ў грамадска-палітычным жыцці Беларусі першай паловы XIX ст.
10. “Наша ніва” і беларуская нацыянальная ідэя ў пачатку XX ст.
11. Актывізацыя беларускага нацыянальнага руху ў гады Першай сусветнай вайны.
12. Першая сусветная вайна на беларускіх землях.
13. Рэвалюцыі 1917 г. і беларускае нацыянальнае пытанне.
14. Белнацкам і яго роля ў стварэнні ССРБ.
15. Рэалізацыя ў Савецкай Беларусі нацыянальна-дзяржаўнай мадэлі развіцця ў 1920-я гг.
16. Стварэнне індустрыяльна-аграрнай рэспублікі і супярэчнасці развіцця сацыяльна-культурнай сферы ў 1930 гг. у БССР.
17. Дасягненні і трагедыі савецкай эпохі 1920–1930-х гг.
18. Фарміраванне межаў і адміністрацыйна-тэрытарыяльнае ўладкаванне БССР у 1919–1939 гг.
19. Удзел беларусаў у ключавых бітвах Вялікай Айчыннай вайны.
20. Вызваленне Беларусі. Беларуская стратэгічная аперацыя “Баграціён” – выдатнае дасягненне савецкага ваеннага мастацтва.

21. Вялікая Айчынная вайна ў гістарычнай памяці беларусаў.
22. Пасляваенная мадэрнізацыя БССР.
23. БССР – краіна заснавальніца ААН.
24. Прыняцце Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь 15 сакавіка 1994 г.
25. Рэферэндумы 1995, 1996, 2004 гг. і іх уплыў на стабілізацыю становішча ў краіне.
26. Фарміраванне прававых традыцый у Беларусі.
27. Канстытуцыя як Асноўны закон дзяржавы.
28. Развіццё інстытута кіраўніка дзяржавы ў айчыннай гісторыі.
29. Асаблівасці манархічнай формы кіравання.
30. Спецыфіка партыйна-дзяржаўных узаемаадносін у савецкі час.
31. Прэзідэнцкая рэспубліка – выбар беларускага народа.
32. Функцыі і паўнамоцтвы кіраўніка дзяржавы як гаранта выканання Канстытуцыі, правоў і свабод грамадзян.
33. Трансфармацыя форм урадавай улады ў Беларусі.
34. Функцыі і задачы сучаснага ўрада.
35. Функцыі і паўнамоцтвы мясцовага кіравання ў Рэспубліцы Беларусь.
36. Перадпарламенцкія формы прадстаўніцтва: веча і сеймы.
37. Нацыянальны сход – двухпалатны парламент у суверэннай Беларусі.
38. Функцыі і паўнамоцтвы мясцовага самакіравання ў Рэспубліцы Беларусь.
39. Віды і паўнамоцтвы сучасных судов у Рэспубліцы Беларусь.
40. Гістарычная рэтраспектыва развіцця палітычных партый і грамадскіх аб'яднанняў у Беларусі.
41. Асноўныя гіпотэзы аб паходжанні беларусаў.
42. Этнічны склад сучаснай Беларусі.
43. Канфесійны склад насельніцтва Беларусі.
44. Значэнне Дзяржаўнага гімна, герба і сцяга для дзяржаўнасці.
45. Асноўныя фактары сучаснага эканамічнага развіцця Беларусі.
46. Характарыстыка геапалітычнага становішча Беларусі.
47. Беларусь ў інтэграцыйных супольнасцях.